

OPERA KRAKOWSKA

Donizetti
*Napój
miłó* sny

Donizetti *Napój miłosny*

Premiera / Premiere
2 grudnia / December 2012
Opera Krakowska

Opera Krakowska
instytucja kultury
Województwa
Małopolskiego

Gaetano Donizetti
Napój miłosny

L'elisir d'amore
The Elixir of Love

Opera komiczna w dwóch aktach / Comic opera in two acts
 libretto – Felice Romani

Prapremiera / World premiere
 Mediolan, Teatro della Canobbiana, 12.05. 1832

Prapremiera polska / Polish premiere
 Lwów, Teatr Miejski, 10.03. 1838

w języku włoskim z polskimi napisami
 sung in Italian with Polish surtitles

Reżyseria / Director
Henryk Baranowski

Kierownictwo muzyczne / Music Director
Evgeny Volynskiy

Scenografia / Set Designers
Henryk Baranowski, Paweł Dobrzycki

Kostiumy / Costume Designer
Dorota Morawetz

Choreografia i ruch sceniczny
 Choreographer and Stage Movement Designer
Emil Wesołowski

Przygotowanie Chóru / Chorus Master
Zygmunt Magiera

Reżyseria światła / Lighting Designer
Paweł Dobrzycki

Reżyseria obrazu cyfrowego / Digital Image Directors
Alicja i Grzegorz Bilińscy

OBSADA / CAST

ADINA

Katarzyna Oleś-Blacha
Iwona Socha
Joanna Woś

NEMORINO

Vasyl Grokholskyi
Adam Sobierajski
Adam Zdunikowski

BELCORE

Andrzej Biegun
Stanisław Kufluk
Michał Kutnik

DULCAMARA

Przemysław Firek
Dariusz Machej
Volodymyr Pankiv

GIANETTA

Agnieszka Cząstka
Monika Korybalska

NOTARIUSZ

Dagmar Bilińska

Orkiestra, Chór i Balet Opery Krakowskiej
The Krakow Opera Orchestra, Choir and Ballet

Dyrygent / Conductor
Evgeny Volynskiy

Współpraca reżyserska / Director's Assistant
Dagmar Bilińska

Asystent kierownika muzycznego / Music Director's Assistant
Grzegorz Brajner, Paweł Szczepański

Asystenci scenografa / Set Designer's Assistants
Adam Łucki, Ewa Galak (ASP Kraków)

Asystent choreografa / Choreographer's Assistant
Victor Korpusenko

Asystent Kierownika Chóru / Chorus Master's Assistant
Joanna Wójtowicz

Asystenci reżysera obrazu cyfrowego / Assistants of Digital Image Director
Michalina Rolnik, Dorota Tylka, Tomasz Bochniak

Inspicjenci / Stage Managers
Agnieszka Sztencel, Magdalena Wąsowska

Suflerzy / Prompters
Dorota Sawka, Krystyna Behounek

Korepetytorzy solistów / Soloists' Coaches
Irena Celińska-Głodek, Kristina Kutnik, Olha Tymbalyuk, Natalia Wasidlow

Akompaniator Baletu / Ballet Accompanist
Ludmiła Tułacz

Akompaniator Chóru / Chorus Accompanist
Magdalena Kurek

Tłumaczenie libretta na tablicę świetlną / Displayed libretto translated by
Dorota Sawka

Gaetano Donizetti

ANDRZEJ KOSOWSKI

Dlaczego warto pić wino?

Gdyby ogłosić konkurs na najlepszy tytuł dzieła operowego, *Napój miłosny* Donizettiego i *Romaniego* byłby z pewnością faworytem. Choć oczywiście nie jest to tylko zasługa twórców utworu, gdyż ów czarodziejski eliksir znany już jest od czasów Tristana i Izoldy oraz ich tragicznej miłości, niemniej w gruncie rzeczy niewiele jest tak celnie trafionych znaków rozpoznawczych w świecie opery, posługującej się umownością, skrótem i baśniową narracją. No i przede wszystkim chyba lepiej brzmi, niż po prostu *Adina*.

Ale jest coś bardziej frapującego w tym dziele. Otóż w idealny sposób esencjonuje ono operę jako taką. Można by się nawet pokusić o stwierdzenie, że stanowi archetyp muzycznego dzieła scenicznego. Mamy tu bowiem dosyć skromny wątek dramaturgiczny rozbudowany muzyką do wspaniałych rozmiarów. Wszystko rozgrywa się w gronie kilku zaledwie postaci, z jasno zarysowaną rolą chóru jako tłumu komentującego wydarzenia. Bohaterowie naszkicowani są wyrazistą kreską, ale w trakcie opowieści następuje ich całkowite przeistoczenie: z biedaka - w bogacza, z zimnej i posągowej kobiety - w czułą kochankę, z szarlatana - w wybawcę. I wreszcie siłą napędową całej maszynierii jest namiętność i miłość, a olejem zapewniającym jej sprawne działanie - ów cudowny napój, którego użycie niczym *Deus ex machina* rozwiązuje całą intrygę i prowadzi do szczęśliwego finału (skok do rzeki lub rzucanie się ze skał pojawia się w nieco późniejszych operach...).

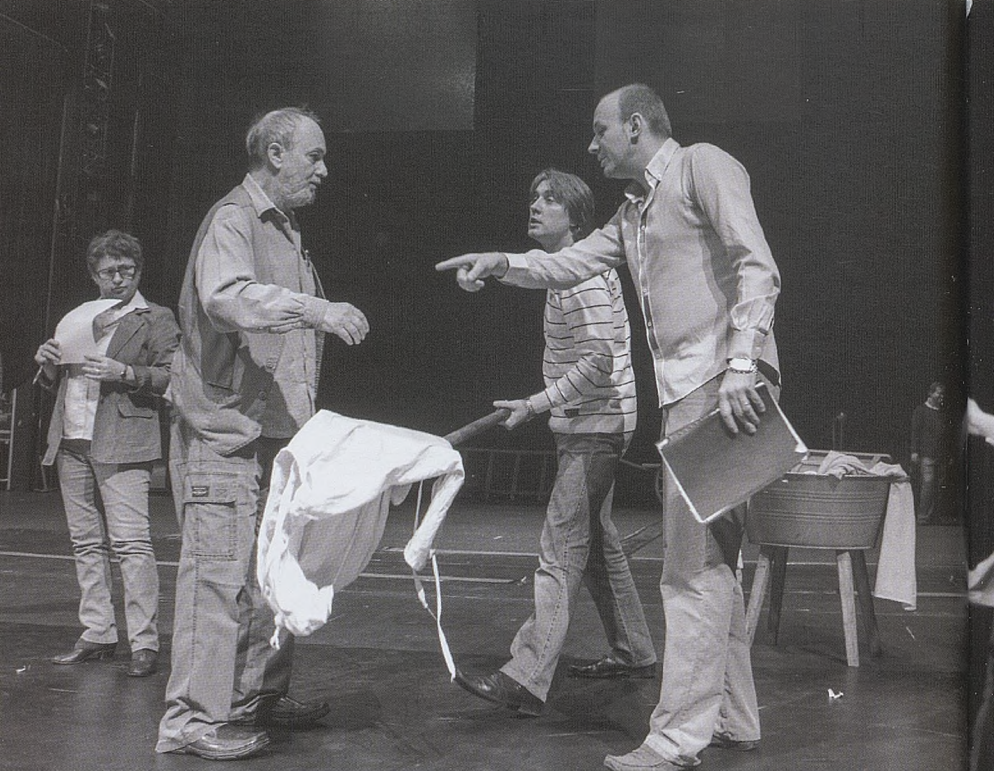
A przecież o to właśnie chodzi w operze - najwyżej cenione są te dzieła, w których zachowane zostały pozory realności przy jednoczesnym często całkowicie nieziemskim ich zanurzeniu w baśni, jawie, śnie czy fantazji. Nawet w operze komicznej chcemy ulec iluzji, że ktoś, kto przebrał się za kogoś innego jest właśnie tym kimś innym i jeszcze bawi nas to, że pozostali się w tym nie poślali. Więc nawet jeśli ten miłosny napój okazuje się być zwykłym winem (ale z górnej półki - to w końcu Bordeaux!), cieszy nas, że się po prostu sprawdził.

Mamy jeszcze w tym dziele pełną paletę emocji i tylko czekamy, jak w kolejnych inscenizacjach zostanie to wszystko rozegrane. Ciekawi nas, w jaki sposób początkowo kokietująca wszystkich panów Adina wreszcie przyzna się do prawdziwego uczucia (postać już nie na miarę kokietek w stylu Fiordiligi czy Dorabelli, ale jeszcze nie w stylu pozwalającej sobie na wszystko Carmen). Obserwujemy, jak początkowo zahukany i pełny zawodu miłosnego Nemorino przekształca się w pewnego siebie kawalera, a tłum wieśniaczek „nagle” zaczyna go dostrzegać, choć on sam nie wie jeszcze, dlaczego. I podpatrujemy, jak sprytny doktor-szarlatan gra na emocjach nieszczęśliwie zakochanych ludzi i jeszcze na tym nieźle zarabia.

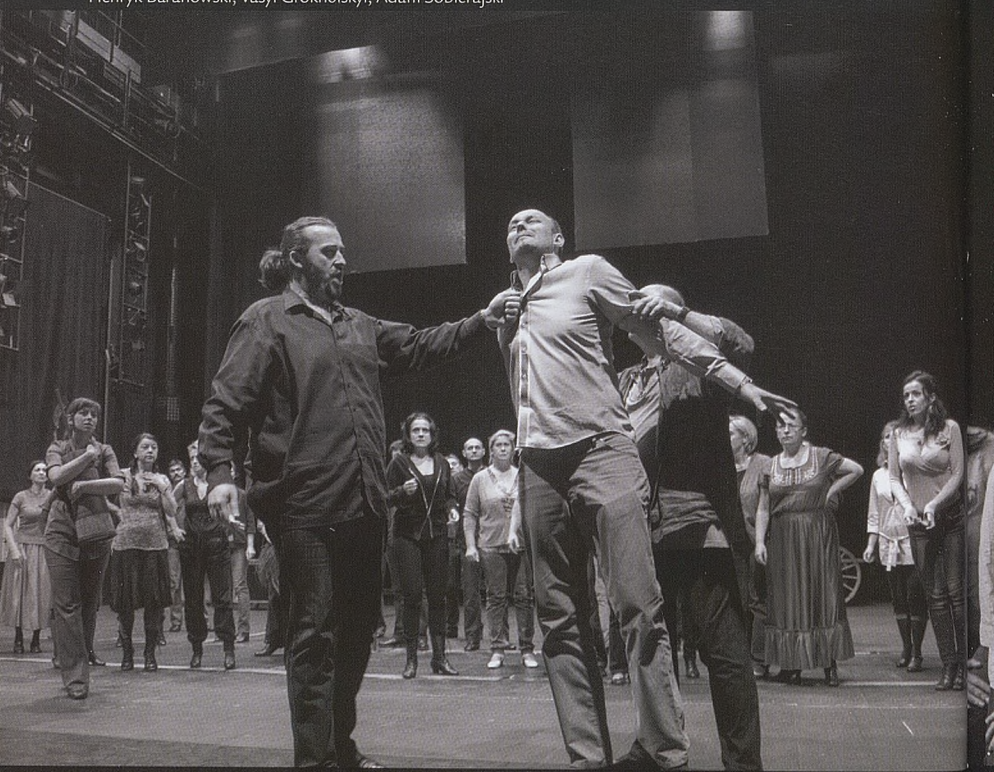
Warto czasem sięgnąć w naszej wyobraźni po puchar z cudownym eliksirem rozwiązującym nasze sercowe problemy i jeśli nawet okaże się być to zwykłym winem, to pamiętajmy, że już nie jeden raz zakwitła dzięki niemu piękna miłość.

Andrzej Kosowski

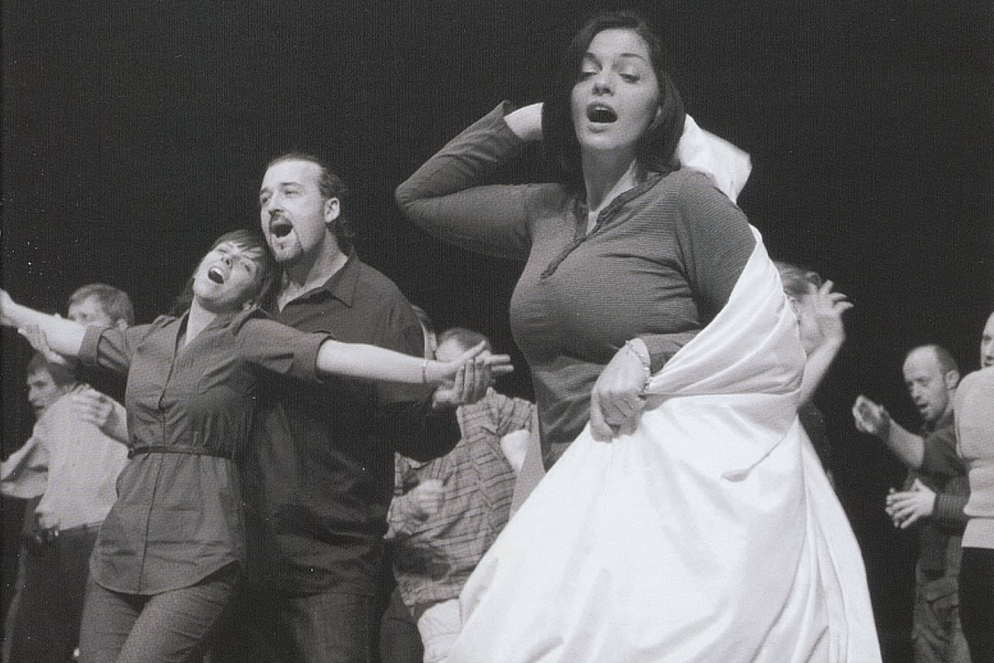
Autor jest dyrektorem Instytutu Muzyki i Tańca

Henryk Baranowski, Vasyl Grokholskyi, Adam Sobierajski

Michał Kutnik, Adam Sobierajski

Monika Korybalska, Michał Kutnik, Iwona Socha

Vasyl Grokholskyi, Monika Korybalska

ANDRZEJ KOSOWSKI

Why it is worthwhile to drink wine

If a competition were to be held for the best opera title, *The Elixir of Love* by Donizetti and Romani would certainly be a major runner-up. Of course the whole credit does not go to the composer and writer, as the magic elixir has been known ever since the time of Tristan and Iseult and their tragic love; nevertheless, there are really few such examples of a perfectly chosen identity brand in the world of opera, combining most effectively conventionality, mental shortcut and fairytale-like narration. And last but not least, it simply sounds better than a mere *Adina*.

But there is something even more intriguing in this work: it perfectly captures the essence of opera as such. One could even risk a statement that it constitutes the archetype of a musical stage work. What we have here is a relatively modest dramatic plot boosted to a magnificent dimension by music. The whole affair is confined to a handful of characters, with the clearly defined role of the choir, disguised as a crowd commenting on the events. The heroes are sketched in clear outlines but, as the story unfolds, they undergo complete transformations: from a pauper to a rich man, from a cold statue-like woman to a tender lover, from a charlatan to a saviour. The driving force of the whole machinery is provided by love and passion, and the lubricant that ensures its smooth operation is that wondrous beverage, whose use – much like *Deus ex machina* – resolves the whole intrigue and leads us to a happy finale (plunging into a river or jumping off a cliff would not feature in opera until decades later...).

And is this not what opera is all about? The highest-valued works are those retaining the appearances of reality while often being steeped in fairytale, dream or fantasy. Even in a comic opera, we still want to yield to the illusion that someone dressed up as someone else is that other person, and furthermore we are amused by the fact that the other characters have not seen through it. So even if the love potion

turns out to be ordinary wine (not bad, though, after all it's a Bordeaux!), we are glad that it has worked.

We also find in this work a full range of emotions and can't wait to see how it all gets acted out in successive stage productions. We are curious to know how Adina – initially flirting with all the men in the story – will come to a point when she is ready to admit to real feelings (a character going beyond such coquettes as Fiordiligi or Dorabella, but still short of the style of Carmen, who can afford to say and do just about anything). We watch how the initially intimidated Nemorino, downcast by his frustrated love, turns into a self-confident youth, 'suddenly' noticed by a crowd of village women, although he himself is still unaware of it. And we observe how the charlatan *dottore* plays on the emotions of people in unrequited love to make a pretty penny on it.

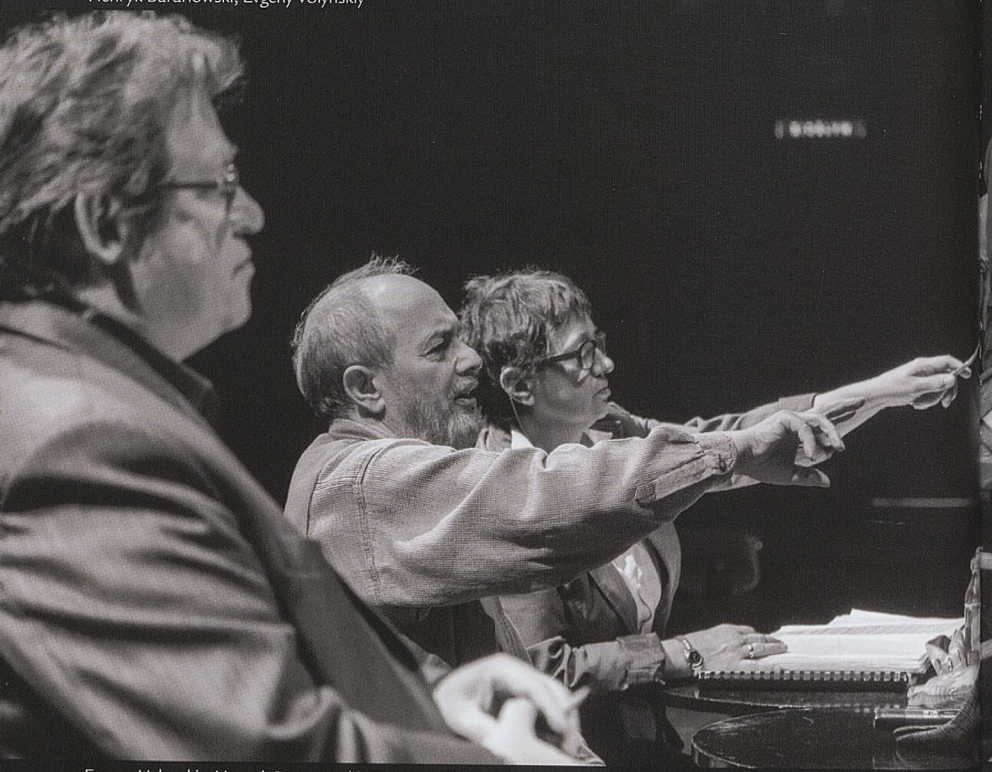
It is worthwhile, every now and then, to reach, in our imagination, for a cup of the wondrous elixir that solves our love problems, and even if it proves to be ordinary wine, let's remember that beautiful love is known to have flourished on it on more than one occasion.

Andrzej Kosowski

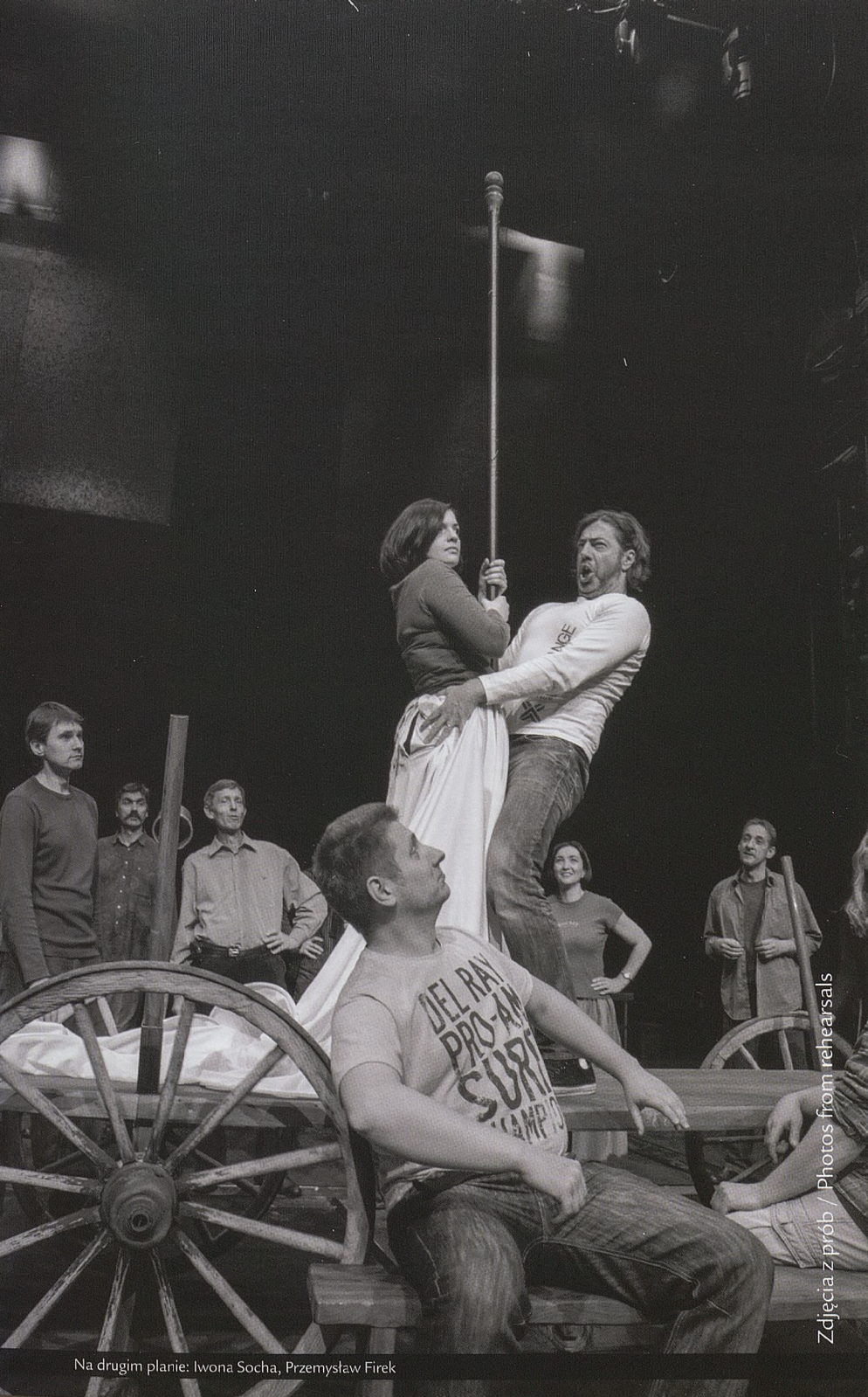
The author is the Director of the Institute of Music and Dance

Henryk Baranowski, Evgeny Volynskiy

Evgeny Volynskiy, Henryk Baranowski, Dagmar Bilińska

Zdjęcia z prób / Photos from rehearsals

Na drugim planie: Iwona Socha, Przemysław Firek

HENRYK BARANOWSKI

Sentymentalny spacer z Donizettim

Kiedy otrzymałem propozycję wystawienia „Napoju miłosnego”, poza wspa-
niałą muzyką uwiódła mnie kipiąca radością kreatywność społeczności,
w której rozgrywa się akcja opery. Ten rodzaj życia społecznego wywołał
we mnie tęsknotę za wspólnotą, za grupą ludzi blisko siebie żyjących, gdzie
każdy zna swoje miejsce i swoje obowiązki, co więcej, jeden na drugiego
może liczyć w trudnych chwilach. Tak silna społeczna integracja już zapewne
w Europie nie występuje. Może jedynie w Islandii, która jako niewielka wspól-
nota, wybroniła się przed dwoma laty przed agresywnym kapitalizmem, wy-
muszającym nadmierne podatki i obciążenia. Islandzkie społeczeństwo od-
mówiło uczestnictwa w machinacjach kapitałowo-bankowych tak przeraża-
jąc skorumpowanych polityków i bankierów, że ci uciekli za granicę. Zjedno-
czeni obywatele rozwiązali parlament, zdjęli ze stanowiska prezydenta, do-
prowadzili do wyborów, ustanowili nową konstytucję. O tym się w krajach
Unii Europejskiej nie pisze, by nie zachęcać do rewolucji, która i tak w Gre-
cji już się rozpoczęła.

W naszym kraju polityka wilczego zawłaszczania kapitału i oszalonej kon-
sumpcji poróżniła ludzi, zwiększyła nieufność społeczną - pogarda, obojęt-
ność, egocentryzm stały się podstawowymi kategoriami życia społecznego.
Na tym tle opowieść, zawarta w „Napoju miłosnym” wydaje się dzisiaj sen-
tymentalną utopią, bzdurną sielanką.

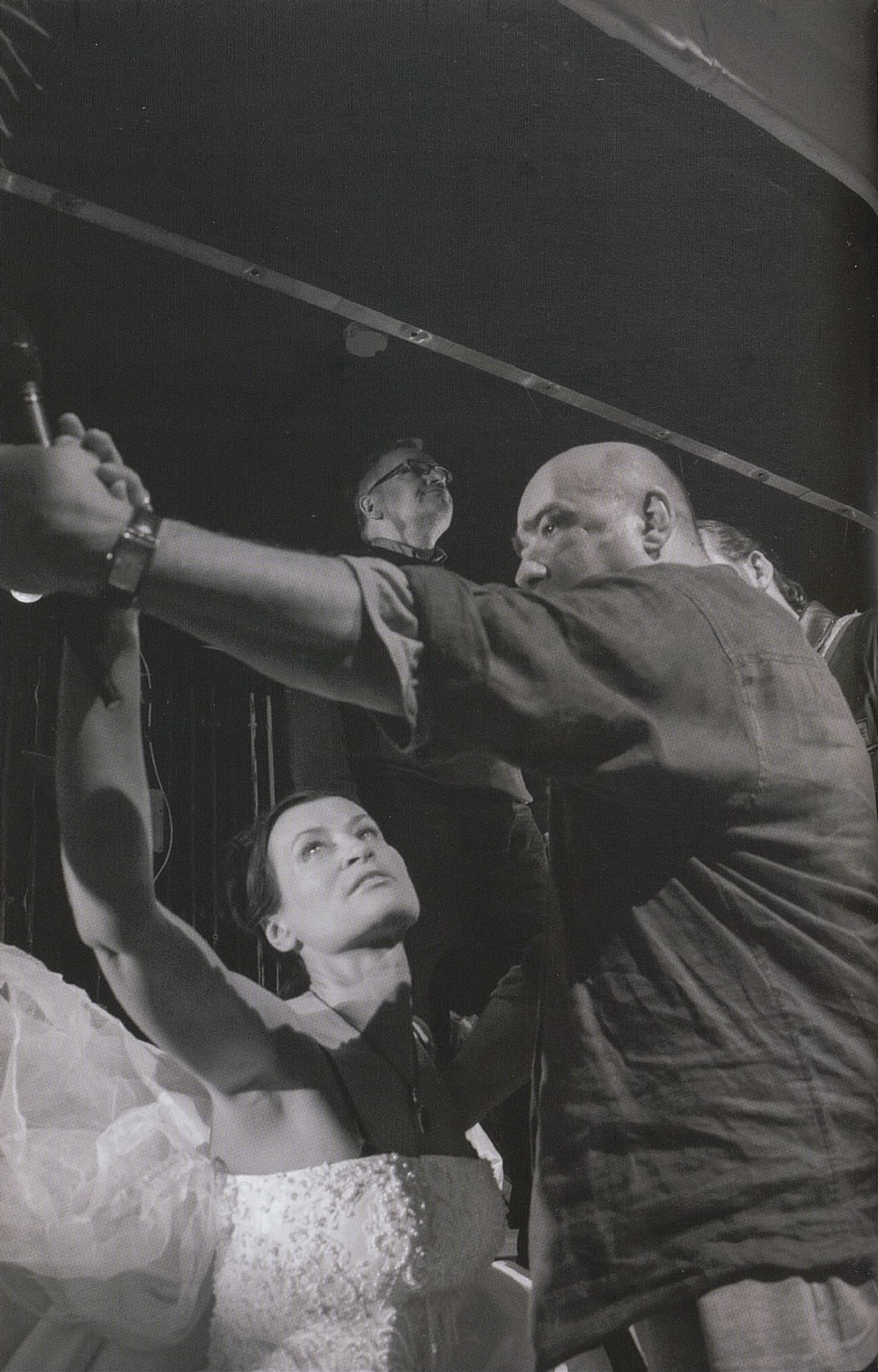
Ulegając więc wspomnianej nostalgii postanowiłem cofnąć się do począt-
ków mojego życia. Mając 5 lat znalazłem się z moją Mamą w Kliczkowie,
osadzie leśnej na Ziemiach Odzyskanych. Mama znała biegle trzy języki,
z tego też powodu została kierownikiem Państwowego Handlu DREW-
nem. Osada składała się z traktorzystów, furmanów, leśników, gajowych,
ich rodzin oraz kilku osób pochodzenia niemieckiego, spełniających waż-
ne funkcje akuszerki i felczera. Wszyscy się znali, pomagali sobie wzajem-
nie, zdobywali jedzenie, dzielili się zabitym świniakiem, razem świętowali.
Podobne historie znam z opowieści znanego performerera Jurka Kaliny, któ-
rego ojciec był szefem kilku PGR-ów i przenoślił się wraz z rodziną z jednej
miejscowości do drugiej. Spotkane tam małe społeczności żyły podobnie,
jak przeze mnie opisana. Łączyły je duża otwartość wobec sąsiadów, współ-
pracowników, wspólne rozwiązywanie problemów i wspólne wiązanie końca
z końcem. No tak, było z pewnością biedniej, ale czy było gorzej? Osobiście
wolałbym się znaleźć w tamtym czasie, kiedy bez obawy mogłem kąpać się
w Kwisie lub w innej rzece, wszyscy byli moimi dobrymi znajomymi i drzwi
do ich domów były zawsze otwarte.

Ponieważ to tak niedawna przeszłość a nie daleka opowiastka sprzed 200 lat, postanowiłem zobaczyć „Napój miłosny” w naszych realiach historycznych. Stąd decyzja o umieszczeniu akcji w PGR, potem w Spółdzielni Produkcyjnej, by w końcu dojść do współczesności. Pozostał mały drobiazg – język włoski, w którym śpiewany jest utwór. Przypominałem sobie o komunach imigrantów greckich w Polsce lat 50-tych, więc do pomyslenia byłiby imigranci włoscy o rodowodzie komunistycznym. Takie hipotetyczne założenie jest dosyć niezwykle, aczkolwiek możliwe. A jeśli je podlać nieco sosem surrealistycznej zabawy, może wyrwie nas z objęć przyziemnej rzeczywistości i pozwoli na stworzenie fantastycznego świata zbudowanego na motywach ostatnich 60-ciu lat naszego społecznego życia. Czy to życie było warte tego, aby je dzisiaj wspominać? Wszystko, co było przed rokiem 1989, to dla wielu osób czarna dziura komunizmu. Ale przecież w tej „dziurze” rodziło się mnóstwo wzniosłych uczuć, wielkich idei, powstawały wspólnoty walczące o lepsze jutro. Ta „dziura” kipiała od twórczych zamierzeń, wypełniona humanitarnymi oczekiwaniami, filozofią, literaturą, sztuką, teatrem, filmem i jako taka była znana i ceniona w całym świecie. Było to możliwe dzięki potencjałowi uzyskiwanemu ze współpracy grup ludzi i małych społeczności, szukających we wspólnym entuzjazmie i uporze recepty na lepsze, szczęśliwsze życie.

Przyszedł wielki przełom 1989 roku i straciliśmy orientację. Nagle wszystko zdominowała kompletna amerykańizacja, dzięki prawu rynku zniszczyło polskie kino, polski teatr i inne rodzaje twórczości. To zachłystnięcie kapitalizmem wolnorynkowym zabiło w naszym społeczeństwie najwyższą wartość, która stanowi duchowy, twórczy rozwój. Czymże jest dzisiejsza pełnia materialna, jak nie porażającą klęską humanizmu, wielką maszynką do przemienienia naszego życia i stworzenia z nas żywego towaru, niewolników mamony z wyobraźnią zależną od wysokości bankowego konta.

Mam nadzieję, że wspaniały, radosny kosmos muzyki Donizettiego, pełen żartu, miłości i wyjątkowej harmonicznego maestrii, przewyższającej naszą pełną fałszu i dysonansów współczesność, pomoże nam w refleksji nad tym, co straciliśmy i co warto odzyskać w nowym paradygmacie humanizmu, za którym w głębi serca tęsknimy i którego szukamy, także tym przedstawieniem.

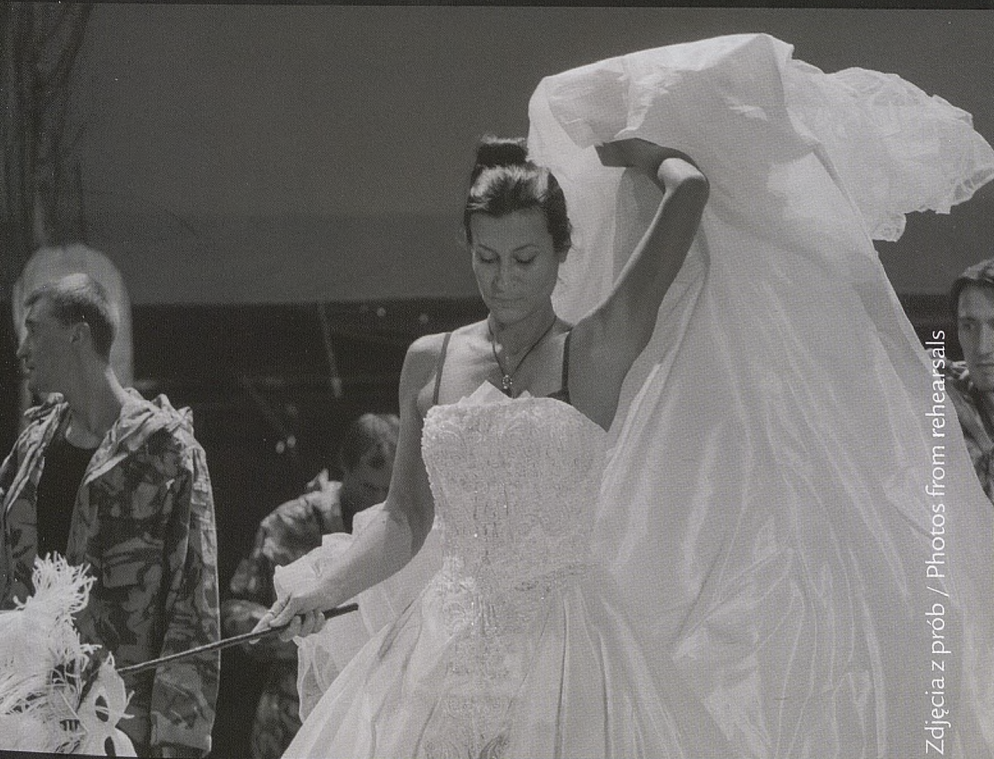
Henryk Baranowski

Joanna Woś, Emil Wesołowski

Joanna Woś, Michał Kutnik

Joanna Woś

Zdjęcia z prób / Photos from rehearsals

HENRYK BARANOWSKI

A sentimental walk with Donizetti

When I received the proposal to stage *L'elisir d'amore*, I was seduced – in addition to the fine music – by the bursting joyousness of the community in which the plot of this opera is set. This type of communal life awakened in me a yearning for a commune, a group of people living close to one another, where everyone knows their place and duties, and what's more, one can count on another when the chips are down. Such strong social integration probably doesn't occur in Europe anymore. Perhaps only in Iceland, which – being a small community – was able to defend itself, two years ago, from aggressive capitalism extorting excessive taxes and burdens. The Icelandic society refused to partake in the capital banking machinations, which terrified the corrupt politicians and bankers so much that they fled abroad. United, the citizens dissolved the parliament, deposed the president, called an election and adopted a new constitution. This does not get much coverage in the countries of the European Union, to avoid encouraging a revolution, which has actually started in Greece anyway.

In our country, the policies of relentless appropriation of capital and rampant consumption have set people against one another, increasing social distrust: disdain, indifference, and egocentrism have become the primary categories of societal life. Against this background, the tale told in *The Elixir of Love* seems today a sentimental utopia, a bucolic folly.

Yielding to this nostalgia, I decided to go back to the earliest time of my life. When I was five, my Mum and I found ourselves in Kliczków, a forest settlement in the Recovered Territories. Mum was fluent in three languages, which is how she became the manager of the State Centre for Timber Trade there. The settlement's populace was composed of tractor drivers, wagoners, foresters, gamekeepers, their families, and a couple of German origin who had the very important functions of midwife and medic. Everyone knew everyone else, helped one another, obtained food together, occasionally shared a slaughtered pig and other celebrations. I know similar stories told by the well-known performance artist Jurek Kalina, whose father was the head manager of several state-owned farms and continued to move from one place to another together with his family. The small communities he encountered there lived similar lives to what I've just described. They all shared such characteristics as high degree of openness to neighbours and co-workers, collective problem solving and joint effort to make ends meet. Well, life was definitely poorer back then, but was it worse? Personally, I would prefer to find myself back in that time when I could swim in the Kwisa or some other river without any fear, I knew everyone well, and the doors in their houses were always unlocked.

As this is such a near past rather than a tale of old which may have happened 200 years ago, I resolved to envision *The Elixir of Love* in our generation's historical setting. Hence my decision to place the action in a state-owned farm, and subsequently in a production cooperative, to finally reach our time of today. Well, there was a small hitch – the Italian language in which the piece is sung. But then I recalled the communes of Greek immigrants in Poland in the 1950s, so I thought Italian immigrants of communist provenance would seem feasible as well. Such a hypothetical assumption is rather extraordinary, but not impossible. And if we season it all with some surreal fun, perhaps it will yank us out of this down-to-earth reality and enable us to create a fantastical world based on the motifs of the last 60 years of our societal life. Was the earlier part of that life such as to merit reminiscence today? Everything that happened before 1989 is a black hole of communism to a great many people. But then, in that 'hole', a lot of sublime feelings and grand ideas were born, communities fighting for a better future were formed. That 'hole' teemed with creative activity, was filled with humanitarian expectations, philosophy, literature, art, theatre, film and as such it was well known and appreciated all over the world. That was possible owing to the potential generated by the cooperation of groups of people and small communities, looking for a recipe for a better, happier life in their joint enthusiasm and persistence.

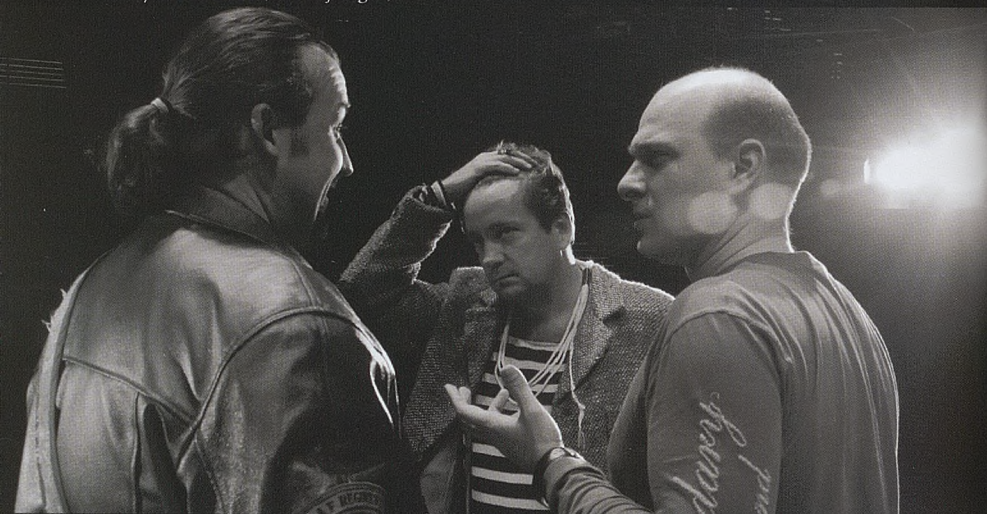
Then came the grand breakthrough of 1989 and we lost our orientation. Suddenly everything was dominated by complete Americanization, and the savage law of the market destroyed Polish cinema, Polish theatre and other forms of artistic endeavour. The intoxicating plunge into free-market capitalism killed in our society the highest value – that of spiritual, creative growth. What is the materialistic fullness of today if not a stunning defeat of humanism, a huge meat grinder devised to mince our lives and turn us into living merchandise, slaves to mammon, with imagination hinged on the balance of the bank account.

I hope that the splendid, joyful cosmos of Donizetti's music, full of jest, love and unique harmonic mastery, so superior to our modern day, ridden with falseness and dissonance, will help us reflect upon what we have lost and what is worth recovering in the new paradigm of humanism, which we yearn for deep down in our hearts and which we seek, also through this stage performance.

Henryk Baranowski

Katarzyna Oleś-Blacha, Andrzej Biegun, Emil Wesołowski

Michał Kutnik, Adam Zdunikowski, Stanisław Kufluk

Katarzyna Oleś-Blacha

Adam Zdunikowski

Henryk Baranowski, Joanna Woś

Treść libretta

Akt I

Gianetta i żniwiarze odpoczywają. Adina czyta, przygląda się jej zakochany Nemorino, smutny, bo ona nie traktuje go poważnie (aria "Quanto è bella"). Adinę rozbawiła przeczytana właśnie legenda o Tristanie i Izoldzie i o napoju miłosnym. Gdyby tak zdobyć tę receptę - żartuje Adina. Nemorino czuje, że ów napój byłby mu bardzo przydatny. Werble oznajmniają nadchodzący oddział żołnierzy. Dowodzi nim sierżant Belcore, który od razu zaczyna zalecać się do Adiny i nawet proponuje małżeństwo. Dziewczyna nie daje jednoznacznej odpowiedzi, ale pozwala żołnierzom odpocząć w wiosce, a żniwiarzy odsyła do pracy. Nemorino ma więc okazję, by wyznać miłość Adinie, lecz ona twierdzi, że nie potrafi oddać serca jednemu mężczyźnie - jest niestała jak wiatr, ale dzięki temu wolna (duet "Chiedi all'aura lusinghiera").

Zbiegają się wieśniacy zaciekawieni przybyciem Dulcamary. Doktor, "encyklopedyczny specjalista", jak mówi o sobie, ma lekarstwa na wszystkie dolegliwości i choroby (cavatina "Udite, udite o rustici"). Wprawia to wieśniaków w zachwyt, zwłaszcza że ceny leków nie są wygórowane. Nemorino prosi go o eliksir, który może obudzić miłość. Doktor sprzedaje mu drogo cudowny napój (w rzeczywistości butelkę lichego wina), który zacznie działać po 24 godzinach. Nemorino natychmiast wypija całą porcję i jest tak szczęśliwy, że przestaje zwracać uwagę na Adinę, skoro nazajutrz i tak miłość się w niej obudzi. Adina podejrzewa, że Nemorino przestał ją kochać, więc kiedy ponownie pojawia się Belcore, oznajmia, że w ciągu tygodnia może go poślubić, co pobudza do śmiechu Nemorina. Żołnierze przynoszą nowe rozkazy: oddział ma nazajutrz opuścić wioskę. Adina postanawia zatem, że ślub odbędzie się natychmiast. Zrozpaczony Nemorino błaga, by poczekala do jutra. Wierzy, że napój zadziała do tego czasu, i przekonuje dziewczynę, że będzie żałowała pochopnej decyzji. Adina chce dać mu nauczkę i prosi, by Belcore posłał po notariusza, a całą wioskę zaprasza na wesele. Nemorino wzywa na pomoc Dulcamarę, co wzbudza ogólną weselość.

Akt II

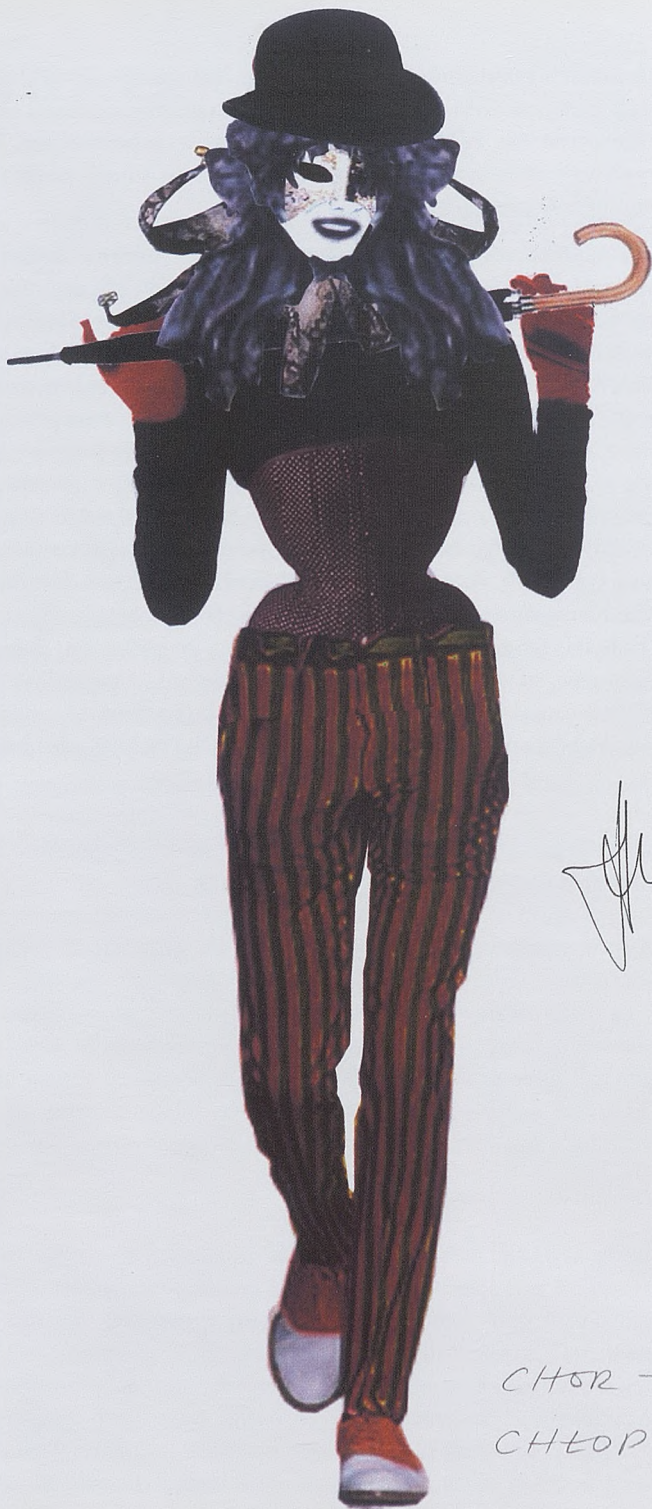
W czasie weselnego śniadania doktor Dulcamara zabawia gości barkarolą o starym senatorze i pięknej gondolierce, wtóruje mu Adina. Przybył notariusz, Belcore proponuje podpisanie kontraktu, lecz Adina zwleka, gdyż znikł gdzieś Nemorino, a jej zależy, by się na nim zemścić. Tymczasem Nemorino, przekonany, że wszystko już stracone, błaga Dulcamarę o jeszcze jedną butelkę napoju miłosnego. Niestety, nie ma czym za nią zapłacić, a szarlatan daje mu mało czasu na zdobycie pieniędzy. Na szczęście pojawia się Belcore i narzeka, że Adina odłożyła ślub do wieczora. Kiedy sierżant słyszy o finan-

sowych kłopotach Nemorina, proponuje mu, by zaciągnął się do wojska. Natychmiast otrzyma żołd, a w mundurze z pewnością spodoba się dziewczętom. Nemorino wie, że być żołnierzem to zajęcie niebezpieczne, ale może jeszcze przed wymarszem z wioski zdoła zdobyć serce Adiny - podpisuje więc dokumenty i bierze pieniądze.

Podniecona Gianetta opowiada dziewczętom, że właśnie zmarł bogaty wuj Nemorina i zostawił mu pokaźny majątek. Kiedy pojawia się Nemorino, lekko już zamroczony nadmiarem eliksiru, wszystkie panny zaczynają się do niego zalecać, a ponieważ nie wie nic o spadku, sądzi, że to eliksir zaczął działać. Adina dowiaduje się od Dulcamary, że Nemorino sprzedał swą wolność, by zdobyć napój miłosny. Zaczyna rozumieć, że postąpiła źle, a Dulcamara, spostrzegłszy, że kocha Nemorina, jej także proponuje eliksir. Dziewczyna uważa jednak, że do męskiego serca łatwiej trafić dzięki pięknym oczom. Nemorino ma nadzieję, że tza, którą widział u Adiny, być może jest dowodem, że ona go kocha. Jeśli nie - pozostaje mu tylko śmierć (aria "Una furtiva lagrima"). Adina odkupiła od sierżanta Belcore dokumenty, jakie podpisał Nemorino, ten jednak oświadcza, że woli żołnierską śmierć niż życie bez miłości. Dopiero wtedy Adina wyznaje, że go kocha. Belcore próbuje się pocieszyć: świat pełen jest pięknych dziewcząt. A szczęśliwe połączenie Adiny i Nemorina daje Dulcamarze okazję, by zachwalać cudowny napój miłosny, który sprowadza na człowieka nie tylko miłość, ale i bogactwo.

Jacek Marczyński „Przewodnik operowy”, Świat Książki 2011

ov. 27c

CHOR - AUT II
CHŁOP 6

Synopsis

ACT ONE

Gianetta and the harvesters are taking a break. Adina is reading, watched closely by Nemorino, in love with her and saddened by the fact that she doesn't take him seriously (aria, 'Quanto è bella'). Adina is amused by the legend of Tristan and Iseult and their love potion, which she has just read about. If only we could get this recipe, she says in jest. Nemorino feels that such an elixir would be very useful to him. The sound of drums announces the advent of a detachment of soldiers. They are led by Sergeant Belcore, who instantly proceeds to court Adina and goes as far as proposing to her. The girl avoids giving him a straight answer but allows the soldiers to rest in the village as she sends the harvesters back to work. Thus Nemorino gains an opportunity to confess his love to Adina but her reply is that she's unable to give her heart to one man: she may be as inconstant as the wind but this is what makes her free (duet, 'Chiedi all'aura lusinghiera').

Curiosity compels the villagers to assemble upon the arrival of Dulcamara. The *dottore enciclopedico*, as he describes himself, has medicines for all conceivable ailments and diseases (cavatina, 'Udite, udite o rustici'). The villagers are enchanted, even more so by the reasonable prices of his medicaments. Nemorino requests a potion that will awaken love. For a small price, the medicine man sells him a wondrous elixir (actually a bottle of poor wine) that will take effect twenty-four hours after taking it. Nemorino drinks all of it at once and feels so happy that he no longer pays much attention to Adina as he believes that her love for him will be enkindled the following day anyway. Adina suspects that Nemorino has ceased to love her and therefore, when Belcore reappears, she says she may marry him within a week, which makes Nemorino laugh. A few soldiers arrive with new orders: the detachment is to leave the village the following morning. Adina decides the wedding should take place immediately. A desperate Nemorino implores her to wait for one day: believing that the potion will have taken effect by that time, he tries to convince the girl she's going to regret her hasty decision. Adina wants to teach him a lesson so she asks Belcore to send for a notary and invites the whole village to the reception. Nemorino summons Dulcamara to help him, much to everyone's amusement.

Act Two

During the wedding breakfast, Dulcamara entertains the guests singing a barcarole about an old senator and a beautiful lady gondolier, with Adina as a second voice. As the notary has arrived, Belcore proposes to sign

the contract but Adina delays the ceremony because Nemorino is not around, and she wishes to use it as her revenge against him. In the meantime, Nemorino, certain that all is lost, implores Dulcamara to give him another bottle of the love potion. Unfortunately, he has no money to pay him, and the quack gives him very little time to obtain it. Luckily, Belcore arrives and complains about Adina's postponement of the marriage till the evening. On hearing about Nemorino's financial problems, the sergeant offers to enlist him in the army: he will receive a soldier's pay immediately and is bound to be attractive to girls once he starts wearing a uniform. Nemorino knows that soldiering is a hazardous occupation but hopes to win the heart of Adina still before marching out of the village, so he signs the papers and takes the money.

An excited Gianetta tells other girls that Nemorino's rich uncle has just died and left him a fortune. When Nemorino arrives, already somewhat intoxicated by the excessive intake of the potion, all the girls begin to flirt with him; unaware of his inheritance, he believes this has been caused by the elixir finally taking effect. Adina finds out from Dulcamara that Nemorino has sold his freedom to obtain the love potion. She begins to understand that her actions have been wrong, and Dulcamara, seeing that she's in love with Nemorino, offers her the potion as well. The girl, however, believes that her pretty eyes are a surer way to a man's heart. Nemorino hopes that the tear he's seen on Adina's face may be proof of her love for him. Otherwise, death is his only way out (aria, 'Una furtiva lagrima'). Adina has redeemed Nemorino's enlistment papers from Sergeant Belcore, but the youth declares that he prefers a soldier's death over a life without love. Only then does Adina confess her love for him. Belcore tries to cheer himself up: the world is full of beautiful girls. And the happy union of Adina and Nemorino gives Dulcamara the more opportunity to brag about his marvellous elixir of love, which not only brings love but also riches to those who drink it.

mano-bite munke

rozróżnienie korników
z plusp

zabud - jaskolka
ciężki z. scythm
potasi

crane srelli (hub
12 jalyt odavv, doci)

crane, pyrolytic
spodumene, and butenite

myself many persons

CHOR - AUT II (3/10/10)
CHOR 5

szaturna futerko!
bohota zryjii

induct & form
trapezium, Sobro
returning 3/4

crime &
religion

Forficula auricularia

spodnice is pasty
popruncie marne
2 falbancie de

CHOR - II AKT / 5
KOBIEŃA 21

biato - warm /
kegelurite

Lostly honor
futura

sublime
dune brute
grocery/okasey

CHOR - AKT II (slub)
KOBIEŃA 13

clowny melon
(stony)
ohelony stone

kernt 612B.100

Cassia horrida
hexaneurula populi
in antiquis

szaro-popielate
i produkt w drobny
olesek (kontener 114
persulki)

СНОР - АКТ II/1
СНОР 3

Henryk Baranowski

Reżyser. Absolwent Wydziału Filozofii UW i Wydziału Reżyserii PWST w Warszawie. Prowadził w Berlinie Transformtheater (1981-93), wystawiając m. in. Różewicza, Gombrowicza, Kajzara, Joyce'a, Kafkę, Muellera, Strindberga. Prowadził również warsztaty reżyserii w Niemczech, Szwajcarii, Anglii, Norwegii, Austrii i USA. W Teatrze TVP zrealizował m.in. *Tak chcę, tak* wg J. Joyce'a, *Fedzę* P. Enquista, *Świętą wiedźmę* wg. C. Skrzyposzka, *Puste niebo* wg G. Bataille'a. Jest autorem ponad stu inscenizacji. Większość powstała na zagranicznych scenach. W Rosji wyreżyserował m.in. *Balkon* Geneta, *Skrzywdzonych i poniżonych* Dostojewskiego, *Samotność w sieci* Wiśniewskiego, *Lady Makbet* Szostakowicza, *Burzę* Szekspira. W USA na scenach Uniwersytetu Tennessee wystawił *Proces* Kafki, *Upiory* Ibsena, *Mein Kampf* Taboriego i *Oresteję* Ajschylosa; w New York University - *Białe małżeństwo* Różewicza, a w Las Vegas U.T. - *Balkon* Geneta. Na naszej scenie zrealizował *Rigoletto* Verdiego (2004 r.). Wśród nagrodzonych prac są m.in. *Zamek* Kafki (Festiwal w Toruniu 1975, Nagroda za Reżyserię i Puchar Przechodni), *Dziady* Mickiewicza (Toruń 1976, Nagana za Przekroczenie Kompetencji Reżysera), *Peep-Show* G. Taboriego (Chicago, James Jefferson Award 1992 za najlepsze przedstawienie sezonu), *Echnaton* P. Glassa (Teatr Wielki w Łodzi-Złota Maska i Srebrna Łódka za najlepszą reżyserię i najlepsze przedstawienie), *Życie z idiotą* Alfreda Schnittke-Złota Maska za najlepsze przedstawienie opero- we Rosji.

Theatre director; completed a philosophy curriculum at the University of Warsaw and a degree course in theatre directing at the State Theatre School (PWST) in Warsaw. Headed Berlin's Transformtheater (1981-93), staging plays and adaptations of literary works by Różewicz, Gombrowicz, Kajzar, Joyce, Kafka, Mueller, and Strindberg; has conducted directing workshops in Germany, Switzerland, England, Norway, Austria, and the USA. His major works in the Polish Television Theatre include *Yes I Will Yes* after J. Joyce, *Phaedra* by P. Enquist, *Holy Witch* after C. Skrzyposzek, and *Empty Heaven* after G. Bataille. Has directed over a hundred theatrical productions, mostly abroad; in Russia, he has directed Genet's *The Balcony*, Dostoyevsky's *Humiliated and Insulted*, Wiśniewski's *Loneliness on the Net*, Shostakovich's *Lady Macbeth*, and *The Tempest* by Shakespeare. In the USA, he produced Kafka's *The Trial*, Ibsen's *Ghosts*, and *Oresteia* by Aeschylus at the Tennessee University's theatre; Różewicz's *White Marriage* at the New York University; and Genet's *The Balcony* at the Las Vegas University Theatre. His previous production at the Krakow Opera was Verdi's *Rigoletto* (2004). Baranowski's projects which won him special accolades include Kafka's *The Castle* (1975 Festival in Torun, Prize for Directing and the 'Challenge Trophy'), Mickiewicz's *The Forefather's Eve* (Torun 1976, Reprimand for Going Beyond the Prerogatives of a Theatre Director), G. Tabori's *Peepshow* (Chicago, 1992 James Jefferson Award for best show of the season), P. Glass's *Akhnaton* (Grand Theatre in Lodz: Golden Mask and Silver Boat awards for best director and best show), and A. Schnittke's *Life with an Idiot*: Golden Mask for Best Opera Production in Russia.

Evgeny Volynskiy

Dyrygent rosyjski. Ukończył wydziały dyrygentury chóralnej i symfoniczno-operowej Konserwatorium w Nowosybirsku (1989). Od 1990 roku jest dyrygentem Państwowego Teatru Opery i Baletu w Nowosybirsku. Od kilku lat współpracuje również jako dyrygent z Filharmonią w Irkucku, a w roku 2008 został gościnnym dyrygentem Teatru Opery i Baletu w Czelabińsku. Z zespołem Opery w Nowosybirsku dyrygował gościnnie w Hiszpanii (Barcelona, Sewilla), Niemczech (Berlin, Monachium), Portugalii (Lizbona), we Włoszech (Rzym, Kalari), Egipcie (Kair), Chinach (Szanghaj), Japonii i Tajlandii (Bangkok). Na estradach koncertowych prezentował m.in. utwory Beethovena, Brahmsa, Chopina, Haydna, Griega, Liszta, Mahlera, Mendelssohna, Ravela, Saint-Saënsa, Schuberta i Schumanna. Laureat wielu nagród i wyróżnień, ostatnio otrzymał także nominację dla najlepszego dyrygenta operowego Rosji za przygotowanie muzyczne opery *Życie z idiotą* Alfreda Schnittke. Prowadzi działalność pedagogiczną, wykłada w klasie dyrygentury Konserwatorium w Nowosybirsku.

W sezonie 2008/2009 sprawował funkcję pierwszego dyrygenta Teatru Wielkiego - Opery Narodowej, obecnie jest dyrygentem gościnnym.

Russian conductor; graduate of the Novosibirsk Conservatory's departments of choral and symphony/opera conducting (1989), where in turn he has taught conducting since 1996; conductor with the Novosibirsk State Opera and Ballet Theatre since 1990; has also collaborated with the Irkutsk Philharmonic Orchestra for several years, and as a guest conductor with the Chelyabinsk Opera and Ballet Theatre since 2008. He has given guest performances with the Novosibirsk Opera in Spain (Barcelona, Seville), Germany (Berlin, Munich), Portugal (Lisbon), Italy (Rome, Calari), Egypt (Cairo), China (Shanghai), Japan, and Thailand (Bangkok). Has also conducted concert performances of works by Beethoven, Brahms, Chopin, Haydn, Grieg, Liszt, Mahler, Mendelssohn, Ravel, Saint-Saëns, Schubert and Schumann. Volynskiy has received a number of awards, recently being nominated Russia's best opera conductor for directing the music for Alfred Schnittke's opera *Life With an Idiot*.

In the 2008/2009 season, he was the head conductor at the National Opera – Grand Theatre in Warsaw, where he is a guest conductor now.

Paweł Dobrzycki

Scenograf teatralny, architekt, malarz i pedagog. Profesor ASP w Warszawie. Twórca ponad 280 realizacji scenograficznych w teatrach dramatycznych i operowych w kraju i za granicą (Anglia, Niemcy, Rosja, Grecja, Izrael, Holandia). Z reguły projektuje i realizuje także światła. Współpracuje z wybitnymi reżyserami. Jest pierwszym polskim scenografem pracującym w tak prestiżowych miejscach jak Young Vic w Londynie, Deutsche Nationaltheater w Weimarze czy Antyczny Teatr w Epidauros w Grecji, gdzie powstał jeden z jego najbardziej interesujących projek-

tów ostatnich lat, cykl przedstawień: *Siedmiu przeciw Tebom* Ajschylosa oraz *Antygona* i *Król Edyp* Sofoklesa (reż. Y. Kimoulis). W swoim dorobku ma liczne wystawy indywidualne i zbiorowe. O tworzonych przez niego scenografiach, projektach i szkicach mówi się, że są prawdziwym teatrem wizji. Do najbardziej spektakularnych prac ostatnich lat należą *Borys Godunow* Musorgskiego (reż. Jurij Aleksandrow, Opera Wrocławska – Hala Stulecia), *Lady Makbet* Szostakowicza w Teatrze Opery i Baletu w Nowosybirsku (reż. Henryk Baranowski), *Don Kichot* (reż. Y. Kimoulis), premiera w Atticus Herodes Odeon Theatre na Akropolu w Atenach, *Nabucco* w reż. Anette Leistenschneider (Stadtheater Zoetermeer Theatre, Holandia) oraz polskie, autorskie wersje scenografii do *Upiora w operze* w Teatrze Roma w Warszawie oraz do *Shreka* w Teatrze Muzycznym w Gdyni, za którego dostał nagrody im. Jana Kiepury i Wojewody Pomorskiego. Ostatnie prace to scenografie i światła do *Strasznego dworu* i spektaklu muzycznego *Korczak* (oba w reż. Roberto Skolmowskiego), których premiery otwały działalność Opery Podlaskiej w Białymstoku.

Stage set designer, architect, painter, professor of the Academy of Fine Arts in Warsaw; has designed sets for over 280 stage productions in theatres and opera houses at home and abroad (England, Germany, Russia, Greece, Israel, the Netherlands), working with a number of prominent directors. He usually also designs and directs the lighting of the show. Dobrzycki is the first Polish scenographer to have worked at such prestigious venues as the Young Vic in London, the Deutsche Nationaltheater in Weimar, or the Antique Theatre at Epidauros, Greece, where he took part in one of the most interesting projects in recent years, a series of productions comprising: *Seven against Thebes* by Aeschylus, and *Antigone* and *Oedipus the King* by Sophocles (directed by Giorgos Kimoulis). He has also had or participated in a number of individual and group exhibitions. His stage designs and sketches are often described as a theatre of visions. His most spectacular recent projects include Mussorgsky's *Boris Godunov* directed by Yuri Alexandrov for the Wroclaw Opera at the Centennial Hall, Shostakovich's *Lady Macbeth* directed by Henryk Baranowski at the Opera and Ballet Theatre in Novosibirsk, *Don Quixote* directed by G. Kimoulis, which premiered at the Odeon of Herodes Atticus at the Acropolis of Athens, *Nabucco* directed by Anette Leistenschneider at the Stadtheater Zoetermeer in the Netherlands; and also in Poland: stage designs for *The Opera Phantom* at Warsaw's Roma Theatre and *Shrek* at the Music Theatre in Gdynia, the latter winning him the Jan Kiepura Prize and the Pomeranian Voivode's Award, among other accolades. His most recent contributions include the stage and light design for the opera *The Haunted Manor* and the musical *Korczak* (both directed by Roberto Skolmowski), the two premieres that inaugurated the Podlaskie Opera in Białystok.

Dorota Morawetz

Scenograf i kostiumograf. Współpracuje z teatrami dramatycznymi, muzycznymi i operowymi. Jest autorką scenografii i kostiumów do spektakli teatralnych i telewizyjnych oraz filmu. Zrealizowała setki kostiumów do produkcji o charakterze musicalowym (*Opera za trzy grosze*, *Kabaret*, *Evita* w Teatrze Rozrywki w Chorzowie) i operowym (*Zemsta nietoperza* w Teatrze Wielkim w Poznaniu, *Cyrulik sewilski* w Gliwickim Teatrze Muzycznym). Z Operą Krakowską współpracowała przy realizacji *Don Giovanniego* w 1997 r. Kostiumy do *Napoju miłosnego* są efektem kolejnej już pracy z reżyserem H. Baranowskim, z którym ostatnio zrealizowała *Burzę* Szekspira w Teatrze im. Wołkowa w Jarosławiu w Rosji /marzec 2012/. Jej prace były nagradzane; ostatnio na Festiwalu „Dwa Teatry” – Sopot 2009 zdobyła nagrodę, wspólnie z Jackiem Ukleją, za scenografię do spektaklu TVP *Kwaterna bożych pomyśleńców*, w reż. Jerzego Zalewskiego. Zajmuje się także projektowaniem kolekcji mody w oparciu o autorskie techniki recyklingu. Prezentowała je na pokazach i konkursach zdobywając nagrody. Od wielu lat prowadzi zajęcia z historii *haute couture* oraz z projektowania ubioru i kostiumu teatralnego m.in. w Krakowskiej Szkole Artystycznego Projektowania Ubioru SAPU, w warszawskiej MSKPiU, a także na kulturoznawstwie w Wyższej Szkole Filozoficzno-Pedagogicznej IGNATIANUM.

Stage and costume designer. Collaborating with opera companies, dramatic and musical theatres, she has also designed stage sets and costumes for television shows and films. Has designed and made hundreds of costumes for musicals (*Three Penny Opera*, *Cabaret*, *Evita* at the Rozrywka Theatre in Chorzow) and operas (*The Bat* at the Grand Theatre in Poznan, *The Barber of Seville* at the Music Theatre in Gliwice). She worked for the Krakow Opera on our 1997 production of *Don Giovanni*. Her costume designs for *L'elisir d'amore* are not her first collaboration with the director H. Baranowski, with whom she staged Shakespeare's *The Tempest* at the Volkov Theatre in Yaroslavl, Russia (March 2012). Her projects have won a number of awards, recently at the 2009 Two Theatres Festival in Sopot, jointly with Jacek Ukleja, for their stage design for the Polish Television Theatre's adaptation of W. Zambrycki's *The Quarters of God's Lunatics*, directed by Jerzy Zalewski.

Morawetz also designs fashion collections, based on her creative idea of recycling, which she has shown in competitions and other fashion events, to much acclaim. For a number of years she has taught classes in *haute couture* and the design of garments and theatre costumes, e.g. at the Cracow School of Art and Fashion Design (KSA – SAPU), Warsaw's International School of Costume and Fashion Design (MSKPU), as well as cultural studies at the Ignatianum in Krakow.

Emil Wesołowski

Tancerz, choreograf, pedagog, reżyser. Był jednym z czołowych solistów Polskiego Teatru Tańca pod dyktando Conrada Drzewieckiego. Kierował zespołami baletowymi Opery Wrocławskiej, Teatru Wielkiego w Poznaniu i Teatru Wielkiego - Opery Narodowej. Był także krótko dyrektorem artystycznym poznańskiego Teatru Wielkiego. Jest wykładowcą Akademii Teatralnej w Warszawie. Realizował balety na scenach operowych Poznania, Wrocławia, Łodzi, Gdańska i Waszyngtonu.

Współpracował jako choreograf z wieloma wybitnymi reżyserami przedstawień operowych i dramatycznych, w kraju i za granicą; szczególnie często i owocnie z Mariuszem Trelińskim i Januszem Wiśniewskim. Sam również reżyserował: *Semiramidę* Rossiniego w Operze Narodowej, *Straszny dwór* Moniuszki i musical *Skrzypek na dachu* w poznańskim Teatrze Wielkim oraz *Barona cygańskiego* w Operze Bałtyckiej. Najnowszym jego dziełem jest balet *Kain i Abel* z muzyką Andrzeja Panufnika, realizowany na zamówienie Polskiego Baletu Narodowego w ramach wieczoru *Opowieści biblijne* (kwiecień 2012).

Dancer, choreographer, teacher, and director, formerly one of the leading soloists of Conrad Drzewiecki's Polish Dance Theatre; has headed the ballet ensembles of the Wrocław Opera, the Grand Theatre in Poznań and the National Opera - Grand Theatre in Warsaw. Briefly, he was also the artistic director of Poznań's Grand Theatre. Teaches at the State Theatre Academy in Warsaw. Has produced ballet performances at the opera houses in Poznań, Wrocław, Łódź, and Gdańsk, and also in Washington, DC. As a choreographer, Wesołowski has collaborated with a number of prominent directors in opera and dramatic theatre, at home and abroad, most frequently and fruitfully with Mariusz Treliński and Janusz Wiśniewski. He has also directed several productions: *Semiramide* by Rossini at the National Opera, *The Haunted Manor* by Moniuszko and the musical *Fiddler on the Roof* at Poznań's Grand Theatre, and *The Gypsy Baron* at the Baltic Opera. His most recent project is the ballet *Cain and Abel* with music by Andrzej Panufnik, commissioned by the Polish National Ballet as part of the evening entitled *Bible Stories* (April 2012).

Zygmunt Magiera

Dyrygent, tenor, manager kultury. Ukończył z wyróżnieniem Akademię Muzyczną w Krakowie. Założyciel i szef artystyczny OCTAVAensemble. Jako dyrygent współpracował m. in. z Operą Wrocławską (pełniąc funkcję kierownika chóru), Operą Krakowską, Chórem Polskiego Radia, Capella Cracoviensis (kierownik artystyczny zespołu śpiewaków), Chórem i Orkiestrą Akademii Muzycznej w Krakowie, Krakowskim Chórem Kameralnym, Kantorei Sankt Barbara oraz Krakowskim

Chórem Akademickim Uniwersytetu Jagiellońskiego. Wraz z OCTAVA ensemble przygotowywał liczne nagrania, uczestniczył w wielu koncertach, konkursach i najważniejszych festiwalach muzycznych w kraju i za granicą. Zdobył m.in. Grand Prix Ogólnopolskiego Turnieju Chórów „LEGNICA CANTAT” oraz Grand Prix X Ogólnopolskiego Festiwalu Chóralnego „Cantio Lodziensis”. Prowadzi także działalność pedagogiczną. Od sezonu 2011/2012 jest kierownikiem Chóru Opery Krakowskiej.

Conductor, tenor singer, cultural manager. Graduate of the Music Academy in Krakow. Founder and leader of the OCTAVA ensemble. As a conductor, he has worked for the Wroclaw Opera (choir director), the Krakow Opera, the Polish Radio Choir, Capella Cracoviensis (vocal ensemble artists director), the Choir and Orchestra of the Music Academy in Krakow, the Krakow Chamber Choir, Kantorei Sankt Barbara, and the Academic Choir of the Jagiellonian University. With the OCTAVA ensemble, he has prepared numerous recordings and appeared in a number of concerts, competitions and major music festivals at home and abroad. His awards include the Grand Prix of the LEGNICA CANTAT National Choir Competition and the Grand Prix of the Tenth CANTIO LODZIENSIS National Choral Festival. He is also active as a teacher. Since the season 2011/2012 is director of the Krakow Opera choir.

Katarzyna Oleś-Blacha

ADINA

Sopran koloraturowy. Absolwentka Akademii Muzycznej w Krakowie, pedagog tej uczelni. Laureatka wielu międzynarodowych konkursów wokalnych. Jest solistką Opery Krakowskiej, posiada w swym dorobku kilkadziesiąt partii operowych w tym Królowej Nocy w *Czarodziejskim flecie*, Hanny w *Strasznym dworze*, Gildy w *Rigoletcie*, Donny Anny w *Don Givannim*, Violetty w *Traviacie*, Zorbinetty w *Ariadnie na Naxos*, Hrabiny Almaviva i Zuzanny w *Weselu Figara*, tytułową Łucję w operze Donizettiego. Rolą tą rozpoczęła współpracę w 2008 roku z Operą Narodową w Warszawie. Występuje na wielu scenach operowych, w filharmoniach oraz salach koncertowych kraju i zagranicy.

Coloratura soprano. A graduate of and a teacher at the Music Academy in Krakow and the winner of a number of international vocal competitions, she is a soloist of the Krakow Opera. She has sung several dozen opera parts, including the Queen of the Night in *The Magic Flute*, Hanna in *The Haunted Manor*, Gilda in *Rigoletto*, Donna Anna in *Don Giovanni*, Violetta in *Traviata*, Zorbinetta in *Ariadna auf Naxos*, Countess Almaviva and Susanna in *The Marriage of Figaro* and Lucia in Donizetti's famous opera – the role which inaugurated her collaboration with the National Opera in Warsaw in 2008. She has performed at a large number of opera houses and philharmonic and concert halls at home and abroad.

Iwona Socha

ADINA

Sopran. Absolwentka AM w Katowicach i Wydziału Radiowo-Telewizyjnego Uniwersytetu Śląskiego. Finalistka i laureatka krajowych i międzynarodowych konkursów Wokalnych. Współpracuje z Teatrem Wielkim-Operą Narodową w Warszawie, Teatrem Wielkim w Łodzi, Operą Wrocławską i Śląską, warszawskim Teatrem Muzycznym.

Na naszej scenie śpiewała partie Donny Anny w *Don Giovannim*, Micaeli w *Carmen* i Zuzanny w *Weselu Figara*. Występuje z filharmoniami w Polsce i za granicą, jest częstym uczestnikiem polskich i międzynarodowych festiwali muzycznych. W jej dorobku znajdują się nagrania dla radia i TV.

Soprano. A graduate of the Music Academy in Katowice and the Radio & Television Department at the Silesian University, she has been in the finals and won prizes in a number of vocal competitions at home and abroad. She has worked for the Grand Theatre-National Opera in Warsaw, the Grand Theatre in Lodz, the Wroclaw Opera and the Silesian Opera, as well as the Musical Theatre in Warsaw. On our stage, she has sung the parts of Donna Anna in *Don Giovanni*, Micaela in *Carmen* and Susanna in *The Marriage of Figaro*. Socha also performs at philharmonic halls in Poland and abroad, and often takes part in Polish and international music festivals. She has made recordings for the radio and television.

Joanna Woś

ADINA

Sopran. Solistka Teatru Wielkiego w Łodzi, współpracuje z Operą Narodową w Warszawie, Operą Krakowską, Teatrem Wielkim w Poznaniu, Operą Bałtycką. Występowała w Deutsche Oper w Berlinie, Alte Oper we Frankfurcie, Auditorium w Rzymie, Operze Narodowej w Zagrzebiu, Operze Narodowej w Wilnie, Akademickim Teatrze Opery i Baletu w Nowosybirsku, Operze we Lwowie. Śpiewała z NOSPR-em, Filharmonią Narodową w Warszawie, Sinfonią Varsovią; z Londyńską Orkiestrą Filharmoniczną nagrała koncert dla Radia BBC a dla Polskiego Radia - recital z Kevinem Kennerem. W jej repertuarze znajduje się m.in. *Lucia di Lammermoor*, *Lucrezia Bogria*, *Anna Bolena*, *Maria Stuarda*, *Don Pasquale*, *L'elisir d'amore*, *Il barbiere di Siviglia*, *I Puritani*, *I Caputetti i Montecchi*, *La Traviata*, *Rigoletto*, *La rondine*.

Soprano. Soloist of the Grand Theatre in Lodz, collaborating with the National Opera in Warsaw, the Krakow Opera, the Grand Theatre in Poznan, and the Baltic Opera. Has performed at the Deutsche Oper in Berlin, the Alte Oper in Frankfurt, the Auditorium in Rome, the National Operas in Zagreb and Vilnius, the Novosibirsk Academic Opera and Ballet Theatre, and the Lviv Opera & Ballet Theatre. Has sung with the Polish Radio Symphonic Orchestra (NOSPR), the National Philharmonic Orchestra in Warsaw, and Sinfonia Varsovia; has recorded a concert with the London Philharmonic Orchestra for the BBC and a recital with Kevin Kenner for Polish Radio. Her repertoire also includes such operas as *Lucia di Lammermoor*, *Lucrezia Bogria*, *Anna Bolena*, *Maria Stuarda*, *Don Pasquale*, *L'elisir d'amore*, *Il barbiere di Siviglia*, *I Puritani*, *I Caputetti e Montecchi*, *La traviata*, *Rigoletto*, *La rondine*.

Vasyl Grokholskyi

NEMORINO

Tenor. Absolwent Akademii Muzycznej w Kijowie, solista kijowskiej Opery Narodowej. Współpracował także z tamtejszą filharmonią. Śpiewał w salach koncertowych całego świata. Od 2003 roku jest solistą Opery Krakowskiej. Występuje w partiach Edgara w *Lucji z Lammermoor*, *Fausta* w operze Gounoda, Księcia Mantui w *Rigoletcie* i Alfreda Germont w *Traviacie*, Rudolfa w *Cyganerii* i Pinkertona w *Madama Butterfly*, Hermana w *Damie pikowej*, Don José w *Carmen*, Ottokara w *Baronie cygańskim*. Współpracuje z Operą Narodową w Warszawie.

Tenor. A graduate of the Academy of Music in Kiev, he sang solo parts at the National Opera and also collaborated with the philharmonic orchestra in that city, and then went on to perform in concert halls all around the world. Since 2003, he has been a soloist at the Krakow Opera. Grokholskyi performs the roles of Edgardo in *Lucia di Lammermoor*, Faust in Gounod's opera, the Prince of Mantua in *Rigoletto* and Alfredo Germont in *La traviata*, Rodolfo in *La bohème* and Pinkerton in *Madama Butterfly*, Herman in *The Queen of Spades*, Don Jose in *Carmen*, and Ottokar in *The Gypsy Baron*. Since 2007, he has been collaborating with the National Opera in Warsaw.

Adam Sobierajski

NEMORINO

Tenor. Absolwent Akademii Muzycznej w Katowicach. Od 2007 roku solista Opery Krakowskiej. Laureat wielu nagród. Współpracuje z Teatrem Wielkim w Poznaniu, Operą Śląską w Bytomiu, Teatrem Muzycznym w Lublinie oraz Filharmoniami: Śląską, Zabrzeńską, Kielecką, Toruńską. Jego repertuar obejmuje partie operowe i operetkowe, m.in. Tamino w *Czarodziejskim flecie*, hrabia Almaviva w *Cyryliku sewilskim*, Czekałiński w *Damie pikowej*, Rodolfo w *Cyganerii*, księżę Orlovsky w *Zemście nietoperza* i Ottokar w *Baronie cygańskim*.

Tenor. A graduate of the Academy of Music in Katowice, and winner of a number of prizes in vocal competitions, he has been a soloist singer at the Krakow Opera since 2007. He has also collaborated with the Grand Theatre in Poznan, the Silesian Opera in Bytom, the Musical Theatre in Lublin and several philharmonic orchestras: in Katowice, Zabrze, Kielce and Torun. His repertoire includes both opera and operetta parts, such as Tamino in *The Magic Flute*, Count Almaviva in *The Barber of Seville*, Chekalinski in *The Queen of Spades*, Rodolfo in *La boheme*, Prince Orlovsky in *Die Fledermaus* and Ottokar in *The Gypsy Baron*.

Adam Zdunikowski

NEMORINO

Tenor. Absolwent Akademii Muzycznej w Warszawie. Laureat wielu konkursów wokalnych. Debiutował na scenie Teatru Wielkiego w Warszawie w 1990 roku. Współpracuje ze wszystkimi teatrami operowymi w Polsce oraz Staatsoper w Hamburgu, Operą Narodową w Sofii i Narodni Divadlo w Pradze. Posiada szeroki repertuar operowy (ponad 40 partii), a także oratoryjny (około 50 tytułów). Występował pod batutami takich znakomitości jak: Jerzy Semkow, Stanisław Skrowaczewski, Nello Santi, Jiri Belohlavek, Jonas Kovacs, Kazimierz Kord, Antoni Wit, Jacek Kasprzyk, Gabriel Chmura, Jerzy Maksymiuk, Noam Sheriff, Krzysztof Penderecki, Lawrence Foster.

Tenor. A graduate of the Music Academy in Warsaw, with prizes from several vocal competitions. He had his debut at the Grand Theatre in Warsaw in 1990. He collaborates with all the opera theatres in Poland and with the Staatsoper in Hamburg, the National Opera in Sophia and the National Theatre in Prague. Zdunikowski has mastered an extensive repertoire of opera parts (over 40) and oratorios (some 50 titles). He has performed with such conductor celebrities as: Jerzy Semkow, Stanisław Skrowaczewski, Nello Santi, Jiri Belohlavek, Jonas Kovacs, Kazimierz Kord, Antoni Wit, Jacek Kasprzyk, Gabriel Chmura, Jerzy Maksymiuk, Noam Sheriff, Krzysztof Penderecki, and Lawrence Foster.

Andrzej Biegun

BELCORE

Baryton. Absolwent Akademii Muzycznej w Krakowie. Od 1981 roku solista Opery Krakowskiej, wykonawca kilkudziesięciu czołowych partii w operach, operetkach i musicalach, a także w repertuarze oratoryjnym. W 2011 przygotował dla Opery Krakowskiej *Podróż zimową* S. Barańczaka / F. Schuberta. Występował w krajach Europy (Niemcy, Holandia, Francja, Włochy, Belgia, Dania), a także w Stanach Zjednoczonych i Kanadzie. Dokonał wielu nagrań radiowych, telewizyjnych i płytowych. Jest pedagogiem w krakowskiej Akademii Muzycznej.

Baritone. A graduate of and a teacher at Krakow's Academy of Music, and a soloist of the Krakow Opera since 1981, he has been cast in dozens of leading parts in operas, operettas and musicals, as well as oratorios, in addition to a large number of recordings for radio, television, and record releases. In 2011, he prepared *The Winter Journey* by S. Barańczak/F. Schubert for the Krakow Opera. He has also given guest performances in Germany, the Netherlands, France, Italy, Belgium, Denmark, and in the United States and Canada. Andrzej Biegun teaches at Krakow's Academy of Music.

Stanisław Kufluk

BELCORE

Baryton. Absolwent Instytutu Sztuki w Stanisławowie. Jest solistą w Operze Śląskiej w Bytomiu, należy również do zespołu Opery Krakowskiej. Można go usłyszeć w partii Jeleckiego w *Damie pikowej*, Sharplessa w *Madama Butterfly*, Macieja w *Strasznym Dworze*, Moralesa w *Carmen*, Barona Douphol w *Traviacie*, Janusza w *Halce*, Ariadnina w *Ariadnie na Naxos* oraz w tytułowej roli w *Eugeniuszu Onieginie*. Jest laureatem III nagrody w Konkursie im. Adama Didura (2008) i Grand Prix w konkursie wokalistyki Sztuka XXI w. w Finlandii (2006). W 2011 r. zdobył III miejsce w Międzynarodowym Konkursie Sztuki Wokalnej im. Ady Sari w Nowym Sączu.

Baritone. A graduate of the Art Institute in Ivano-Frankivsk. A soloist at the Silesian Opera in Bytom and a member of the Krakow Opera's ensemble, he can currently be heard performing the parts of Yeletsky in *The Queen of Spades*, Sharpless in *Madama Butterfly*, Maciej in *The Haunted Manor*, Morales in *Carmen*, Baron Douphol in *La traviata*, Janusz in *Halka*, Harlequin in *Ariadne on Naxos* and also as Eugene Onegin. His accolades include the 3rd prize in the Adam Didur Competition (2008) and the Grand Prix in the Singing Competition "Art of the 21st Century" in Finland (2006), and recently the 3rd place in the Ada Sari Vocal Art Competition in Nowy Sącz (2011).

Michał Kutnik

BELCORE

Baryton. Studiował w Akademii Muzycznej w Krakowie. Od 2000 roku współpracował z Operą Krakowską, od 2006 roku jest jej solistą. Ma na swoim koncie wiele partii, ostatnie to Yamadori w *Madama Butterfly*, Moralès w *Carmen*, Kalman Żupan w *Baronie cygańskim*, Pan Hobbs w *Małym lordzie*, Arlekin w *Ariadnie na Naxos*. Od 2004 roku współpracuje z Krakowską Operą Kameralną. Wykonuje również muzykę oratoryjno-kantatową oraz pieśni. Występował m. in. w Niemczech, Szwajcarii, Włoszech, Norwegii, Finlandii, na Litwie i na scenach polskich.

Baritone. He studied at the Music Academy in Krakow and in 2000 started his collaboration with the Krakow Opera, whose soloist he became in 2006, singing a number of parts here, recently those of Yamadori in *Madama Butterfly*, Moralès in *Carmen*, Kalman Zsupan in *The Gypsy Baron*, and Mr Hobbs in *Little Lord Fauntleroy*, Harlequin in *Ariadne on Naxos*. Since 2004, he has been engaged with the Krakow Chamber Opera. In addition to operas, his repertoire includes oratorios, cantatas and songs. He has performed in Germany, Switzerland, Norway, Finland, Lithuania and on several Polish stages.

Przemysław Firek

DULCAMARA

Bas – baryton. Od 1988 roku jest solistą Opery Krakowskiej. Współpracuje z Operą Narodową w Warszawie, gdzie śpiewał m.in. partię Szatana w *Raju utraconym* i Żyrona w *Ubu Rex* Pendereckiego, tytułową partię w *Wozzecku* Berga. Ma w swoim repertuarze ponad 30 ról operowych. Występował na scenach niemal całej Europy a także w Japonii, Chinach, USA. W Operze Krakowskiej śpiewał m.in. partie Mefista w *Fauście* Gounoda, Scarpaii w *Tosce* i Bonzo w *Madama Butterfly* Pucciniego, Tomskiego w *Damie pikowej* Czajkowskiego, Ojca Barré w *Diablach z Loudun* Pendereckiego, Escamillo w *Carmen* Bizeta, Bartolo w *Weselu Figara* Mozarta.

Bass-baritone. Graduated from the Kraków School of Music. Since 1988, he is a soloist of the Kraków Opera. He has been co-operating with the National Opera in Warsaw, where he sang e.g. the roles of Satan in Penderecki's *Raj utracony* and of Żyron in *Ubu Rex*, and the title role in Berg's *Wozzeck*. He has more than 30 opera roles in his repertoire. He performed on the stages of nearly whole Europe, as well as in Japan, China, and the USA. In the Kraków Opera, Mr. Firek sings e.g. the roles of Mephisto in Gounod's *Faust*, Scarpio in Puccini's *Tosca* and Bonzo in *Madama Butterfly*, Tomski in Tchaikovsky's *The Queen of Spades*, Father Barré in Penderecki's *Diabły z Loudun* or Escamillo in Bizet's *Carmen*, Bartolo in Mozart's *The Marriage of Figaro*.

Dariusz Machej

DULCAMARA

Bas. Jest solistą Warszawskiej Opery Kameralnej, współpracuje z Operą Narodową w Warszawie i Wuppertaler Bühnen, Operą Bałtycką, Operą Wrocławską. Występował m.in. w Oper Frankfurt am Main, Litewskiej Operze Narodowej, Wiener Kammeroper oraz na międzynarodowych festiwalach takich jak Rossini Opera Festival (Pesaro), Festival de Musique de Strasbourg, Festival Belcanto Rossini in Wildbad (Niemcy), Letni Festiwal Euroradia/ EBU Summer Festival (Warszawa), Festival di Musica Sacra Anima Mundi (Piza), Mai Festspiele (Wiesbaden), Warszawska Jesień, Wratislavia Cantans. Uczestniczył w światowych prapremierach oper: *Katzelmacher* Schwertsika i *Iwony księżniczki Burgunda* Krauzego. Brał udział w licznych transmisjach radiowych i telewizyjnych (RAI, SWR, Polskie Radio, TVP, Polsat). Nagrywał dla wytwórni fonograficznych (Naxos, Bongiovanni, Dux, Radiowa Agencja Fonograficzna) oraz archiwum Polskiego Radia.

Bass. A soloist of the Warsaw Chamber Opera, he also collaborates with the National Opera in Warsaw and the Wuppertaler Bühnen, the Baltic Opera and the Wrocław Opera. Has performed e.g. at the Oper Frankfurt am Main, the Lithuanian National Opera, the Wiener Kammeroper, and in several international festivals, such as the Rossini Opera Festival in Pesaro, the Festival de Musique de Strasbourg, the 'Rossini in Wildbad' Belcanto Festival, (Germany), the EBU Summer Festival in Warsaw, the Festival di Musica Sacra Anima Mundi in Pisa, the Mai Festspiele in Wiesbaden, the Warsaw Autumn, and Wratislavia Cantans. Machej participated in the world premieres of the operas: *Katzelmacher* by Schwertsik and *Yvonne, Princess of Burgundy* by Krauze; has taken part in numerous radio and television broadcasts (RAI, SWR, Polish Radio, TVP, Polsat) and made recordings for several labels (Naxos, Bongiovanni, Dux, Radiowa Agencja Fonograficzna) and the Polish Radio Archives.

Volodymyr Pankiv

DULCAMARA

Bas. Urodził się w Drohobycz na Ukrainie, ukończył Akademię Muzyczną w Krakowie. Od 2004 r. jest solistą Opery Krakowskiej, gdzie śpiewał m.in. partie Rajmonda w *Łucji z Lammermoor*, Surina w *Damie pikowej*, Mefista w *Fauście*, Komandora w *Don Giovannim*, Colline w *Cyganerii*, Bonzo w *Madama Butterfly*, Gremina w *Eugeniuszu Onieginie*, Doktora Grenvila w *Traviacie*. W 2006 r. wystąpił jako Basilio w *Cyruliku sewilskim* na deskach Opera Lyra w Ottawie. Współpracuje z Operą Narodową w Warszawie. Śpiewa również pieśni Schuberta, Rachmaninowa, Czajkowskiego, Musorgskiego i Chopina oraz partie solowe w muzyce oratoryjnej. Koncertuje w Niemczech i Szkocji śpiewając pieśni żydowskie, polskie i ukraińskie w oryginalnej aranżacji.

Bass. Born in Drohobych, Ukraine, he graduated from the Academy of Music in Krakow. A soloist of the Krakow Opera since 2004, he has sung such parts as Raimondo in *Lucia di Lammermoor*, Surin in *The Queen of Spades*, Méphistophélès in *Faust*, Commendatore in *Don Giovanni*, Colline in *La bohème*, Bonzo in *Madama Butterfly*, Gremin in *Eugene Onegin*, or Doctor Grenvil in *La traviata*. In 2006, he performed the role of Basilio in *The Barber of Seville* at the Opera Lyra in Ottawa. He collaborates with the National Opera in Warsaw. He also sings songs by Schubert, Rakhmaninov, Tchaikovsky, Musorgski and Chopin, as well as solo parts in oratorios. He has given concerts in Germany and Scotland, singing Jewish, Polish and Ukrainian compositions in original arrangements.

Bass. Born in Drohobych, Ukraine, he graduated from the Academy of Music in Krakow. A soloist of the Krakow Opera since 2004, he has sung such parts as Raimondo in *Lucia di Lammermoor*, Surin in *The Queen of Spades*, Méphistophélès in *Faust*, Commendatore in *Don Giovanni*, Colline in *La bohème*, Bonzo in *Madama Butterfly*, Gremin in *Eugene Onegin*, or Doctor Grenvil in *La traviata*. In 2006, he performed the role of Basilio in *The Barber of Seville* at the Opera Lyra in Ottawa. He collaborates with the National Opera in Warsaw. He also sings songs by Schubert, Rakhmaninov, Tchaikovsky, Musorgski and Chopin, as well as solo parts in oratorios. He has given concerts in Germany and Scotland, singing Jewish, Polish and Ukrainian compositions in original arrangements.

Agnieszka Czastka

GIANETTA

Mezzosopran. Absolwentka Akademii Muzycznej w Krakowie, solistka Opery Krakowskiej, gdzie można ją usłyszeć m.in. w roli Carmen w operze Bizeta, Suzuki w *Madama Butterfly*, Zerliny w *Don Giovannim*, Poliny w *Damie pikowej*, Magdaleny w *Rigoletto*, Jadwigi w *Strasznym dworze*, Olgi w *Eugeniuszu Onieginie*, Driady w *Ariadnie na Naxos*, Marceliny w *Weselu Figara*. W repertuarze posiada wiele innych znaczących partii operowych i oratoryjnych. Współpracuje także z innymi teatrami muzycznymi. Koncertowała m.in. w USA, Niemczech, krajach Beneluxu, Ukrainie, Rosji, Słowacji.

Mezzo-soprano. A graduate of the Music Academy in Krakow, she is a soloist at the Krakow Opera, where she can currently be heard performing the roles of Carmen in Bizet's opera, Suzuki in *Madama Butterfly*, Zerlina in *Don Giovanni*, Polina in *The Queen of Spades*, Magdalena in *Rigoletto*, Jadwiga in *The Haunted Manor*, Olga in *Eugene Onegin*, Dryad in *Ariadne auf Naxos*, Marcellina in *The Marriage of Figaro*. Her repertoire includes a number of major opera and oratorio parts. She also collaborates with other music theatres, and has given concerts in the USA, Germany, Benelux, Ukraine, Russia, and Slovakia.

Monika Korybalska

GIANETTA

Mezzosopran. Absolwentka Wydziału Wokalno-Aktorskiego Akademii Muzycznej w Krakowie. Jeszcze przed podjęciem studiów (2006 r.) rozpoczęła współpracę z Operą Nova w Bydgoszczy, gdzie wykonywała partię Chłopca w *Czarodziejskim flecie* Mozarta oraz (podczas Festiwalu Mozartowskiego w Salzburgu) Geniusza w *Kamieniu filozoficznym* Mozarta. W 2011 roku wystąpiła jako Dorabella w *Così fan tutte* Mozarta, podczas Nocy Teatrów (scena PWST). Jest solistką Opery Krakowskiej, gdzie śpiewa m. in. partie Mercedes w *Carmen*, Jadwigi w *Strasznym dworze*, Zofii w *Halce*, Suzuki w *Madamie Butterfly*, Echa w *Ariadnie na Naxos*, Cherubina w *Weselu Figara*.

Mezzo-soprano. A graduate of the Academy of Music in Krakow, still before enrolling (2006) she began collaborating with the Opera Nova in Bydgoszcz, performing the part of a boy in Mozart's *The Magic Flute* and (during the Mozart Festival in Salzburg) the Genius in *The Philosopher's Stone*. In 2011, she played Dorabella in *Così fan tutte* on the Night of the Theatres (on the stage of the State Theatre School in Krakow). She is a soloist of the Krakow Opera where she sings such parts as Mercedes in *Carmen*, Jadwiga in *The Haunted Manor*, Zofia in *Halka*, Suzuki in *Madama Butterfly*, Echo in *Ariadne auf Naxos* and Cherubino in *The Marriage of Figaro*.

Dyrektor Naczelny / General Director **Bogusław Nowak**
 Główny Reżyser / Senior Director **Laco Adamik**
 Kierownik muzyczny / Music Director **Tomasz Tokarczyk**

Kierownik Chóru / Choir Master **Zygmunt Magiera**
 Kierownik Baletu / Ballet Mistress **Elena Korpusenko**

Administracja / Administration

Z-ca Dyrektora ds. organizacyjnych / Deputy Manager for Organisation
Katarzyna Rytysa-Bańbuła
 Główny Księgowy / Chief Accountant **Małgorzata Żak**
 Kierownik Działu Koordynacji Artystycznej / Artistic Coordination Manager **Krzysztof Szafran**
 Sekretarz Literacki / Editing Secretary **Elżbieta Tosza**
 Kierownik Działu Marketingu i Organizacji Widowni /
 Marketing and Customer Service Head Manager **Anna Kościelna**
 Impresariat / Event Manager **Małgorzata Dąbrowa-Kostka, Maciej Stefaniak**
 Kierownik Działu Kadr / Human Resources Manager **Jolanta Sadowska**
 Kierownik Administracji / Administrative Manager **Maria Boniakowska-Leśniewska**

Zespół techniczny / Technical Staff

Z-ca Dyrektora ds. produkcji, główny inżynier / Deputy Production Manager, Head Engineer
Wiesław Sawa
 Kierownik Działu Technicznego / Stage Manager **Grzegorz Woźniak**
 Z-ca Kierownika Działu ds. Produkcji / Deputy Production Manager **Weronika Kowalczyk**
 Pracownia Scenotechniczna / Stage Technology Section **Tadeusz Sajak**
 Pracownia Akustyczna / Acoustic Section **Jędrzej Rusin**
 Pracownia Elektryczna / Electrical Section **Piotr Ropek**
 Pracownia Stolarska / Carpenters Section **Henryk Czarnecki**
 Pracownia Modelarska / Modelling Section **Wacław Didur**
 Pracownia Ślusarska / Metalwork Section **Franciszek Szumny**
 Pracownia Malarska / Painting Section **Marek Jarosz**
 Pracownia Krawiecka Damska / Ladies' Dressmaking Atelier **Katarzyna Kłębczyk**
 Pracownia Krawiecka Męska / Men's Dressmaking Atelier **Ewa Dura**
 Pracownia Perukarsko-Fryzjerska / Hairdressers **Elżbieta Lebiest**
 Pracownia Modniarska / Millinery Atelier **Eulalia Szlachetka**
 Sekcja Obsługi Garderób / Dressing Room Service Section **Małgorzata Skóraś**

Opera Krakowska

ul. Lubicz 48, 31-512 Kraków

tel. +48 12 296 61 00, fax +48 12 296 61 03

sekretariat@opera.krakow.pl

Rezerwacja / Bookings: tel. +48 12 296 62 62 (63), fax: +48 12 296 62 68

bilety@opera.krakow.pl, tickets@opera.krakow.pl

Kasa biletowa / Box Office: Opera Krakowska, ul. Lubicz 48

tel. +48 12 296 62 60 (61)

Kasa czynna / Box Office opening hours:

pn-sb 10.00-19.00 / Mon-Sat 10 am-7 pm

nd i święta na dwie godziny przed spektaklem

on Sundays and Public Holidays: 2 hours before the performance

Redakcja programu / Editor

Elżbieta Tosza

Opracowanie graficzne / Artwork by

Bartosz Giżycki

Zdjęcia z prób / Photos from rehearsals Ryszard Kornecki

Na okładce wykorzystano plakat autorstwa Andrzeja Pągowskiego.

On the cover the poster by Andrzej Pągowski.

Tłumaczenie / Translator

Jerzy Juruś

Wydawca / Publisher

Opera Krakowska

grudzień / December 2012

Qumak
- **Sekom**^{SA}

harmonijne
współdziałanie

Qumak
- **Sekom**^{SA}

Sponsor Opery
Krakowskiej

życzy niezapomnianych wrażeń!

„OPERA KRAKOWSKA” w Krakowie
Archiwum

ul. Lubicz 48, 31-512 Kraków
tel. 012 29 66 188, fax 012 29 66 103

www.qumak.pl

DWUTYGODNIK

ruch muzyczny

Najstarsze polskie czasopismo poświęcone muzyce poważnej
Recenzje koncertów i przedstawień operowych, recenzje płyt
Relacje z festiwalu i konkursów, krajowych i zagranicznych
Artykuły o sprawach nurtujących środowisko muzyczne
Artykuły o pedagogice muzycznej i upowszechnianiu muzyki
Materiały historyczne

„Ruch Muzyczny” jest dwutygodnikiem, ukazuje się 26 razy w roku,
do nabycia w salonach Empiku, księgarniach muzycznych,
w filharmoniach i teatrach operowych oraz w prenumeracie;
przy prenumeratach – wielkie rabaty!

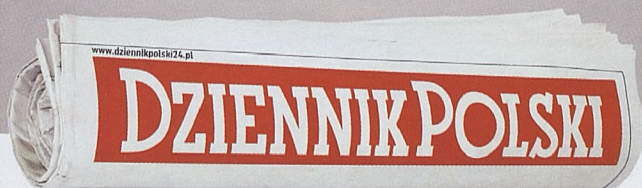
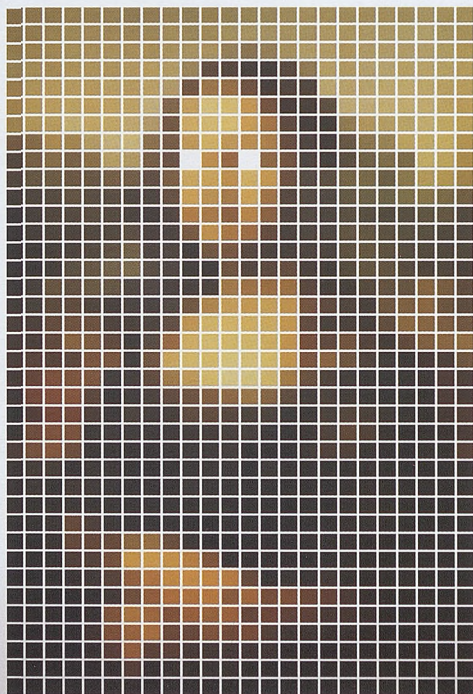
www.ruchmuzyczny.pl
redakcja@ruchmuzyczny.pl

KAŻDY MA SWÓJ WŁASNY
PUNKT WIDZENIA SZTUKI

MY GO PRZYBLIŻAMY

■ 8/51/5/12

■ 8/52/5/1

KRAKOWSKI PUNKT WIDZENIA

SZUKAJ NAS W CAŁYM KRAKOWIE

FIND US ACROSS KRAKÓW

KARNET

www.karnet.krakow.pl

**BEZPŁATNY
MAGAZYN
Z KULTURĄ
FREE
CULTURAL
MAGAZINE**

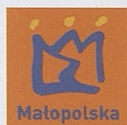
M e c e n a s O p e r y K r a k o w s k i e j

KRAKÓW
AIRPORT

świat
zaczyna się
tutaj.

krakowairport.pl

Mecenas Opery Krakowskiej

Sponsorzy

Sponsor Opery
Krakowskiej

KARPACKA
SPÓŁKA GAZOWNICTWA

Patroni medialni

DZIENNIK POLSKI

TVP KRAKÓW

RME *Classic*

